

eða skriflegri, svo og með almennri auglýsingu, og skulu skýrslurnar látnar í té innan þess tíma, er innheimtumaður ákveður.

65
26. júní

Allir þeir, sem hafa með höndum fastan atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuafli verkafólks, skulu, ef þess er krafist af innheimtumanni, skyldir til að senda honum afrit af kaupgjaldsskrám sínum það snemma, að unnt sé að gera kröfu um skattgreiðslur þeirra, er við kaupinu eiga að taka, áður en til útborgunar kemur.

5. gr.

Nú hættir skattgreiðandi að taka kaup hjá kaupgreiðanda, er krafinn hefur verið um greiðslur upp í skatta hans og skattarnir eru ekki að fullu greiddir, og skal kaupgreiðandi þá án tafar tilkynna innheimtumani brottför skattgreiðanda og skila fé því, er eftir hefur verið haldið, ásamt tilheyrandi innheimtuskjölum.

6. gr.

Skattgreiðandi eða kaupgreiðandi mega ekki slíta vinnusamningi fyrir það eitt, að krafist hefur verið að skattar skulu greiddir af kaupi skattgreiðanda.

7. gr.

Ef kaupgreiðandi:

- a. vanrækir að láta innheimtumanni í té umkrafðar skýrslur og upplýsingar um skattgreiðendur innan tiltekins frests;
- b. greiðir skattgreiðanda kaup, án þess að halda eftir þeirri fjárhæð, sem skylt var samkvæmt reglugerð þessari;
- c. skilar eigi til innheimtumanns svo sem segir í 3. gr.;
- d. tilkynnir ekki innheimtumanni, svo sem segir í 5. gr., brottför skattgreiðanda; þá ábyrgist hann sem eigin skuld þá upphæð, sem var eða hefði getað verið haldið eftir hjá skattgreiðanda upp í skattgreiðslur hans, ef kaupgreiðandi hefði ekki vanrækt skyldur þær, sem honum bar að rækja samkvæmt reglugerð þessari.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 45. gr. laga nr. 6 frá 9. júní 1935, um tekju- og eignarskatt, öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 25 frá 28. janúar 1941.

Fjármálaráðuneytið, 26. júní 1944.

Björn Ólafsson.

Magnús Gíslason.

REGLUGERÐ

66

26. júní

um mat og eftirlit með útflutningi á ísvörðum fiski.

1. gr.

Fiskiskip eða bátar, er veiða fisk, sem ætlaður er til útflutnings ísaður, eða til frýstingar hér á landi, skulu hafa hreinar og sléttar lestir, svo að fiskurinn merjist ekki á slám eða ójöfnum. Lestirnar séu með hæfilega stórum stíum og neðst í þeim þéttrimlaðar grindur, sem blóð og vatn getur runnið gegnum. Skjólþil úr rimlum skal haft við vélarrúmið. Lestir og skilrúm skulu máluð eða lakkborin ekki sjaldnar en einu sinni á ári.

66

26. júní

2. gr.

Í skipum, sem flytja út nýjan ísvarinn fisk, eiga lestirnar að vera sléttar að innan. Í lestunum skulu vera hæfilega stórar stíur og nægilega margar hillur í hverri þeirra, svo að ekki hvíli mikill þungi á fiskinum. Lestir, stíur og hillur skulu vera málaðar eða lakkbornar og málningin endurnýjuð ekki sjaldnar en einu sinni á ári.

Lestir skipanna, svo og skilrúms- og hilluborð, skulu þvegin vandlega áður en fiskur er ísaður í skipin. Öðru hvoru verður að úða lestir og lestarbúnað með formalínblöndu. Í gufuskipum má, í stað þess að nota gerlaeyðandi efni, þetta öll op á lestunum og hleypa í þær heitri gufu í að minnsta kosti 12 klukkustundir.

3. gr.

Ísvarinn fiskur, sem er sendur frá Íslandi til útlanda, verður að vera vel blóðgaður, nýr og óskemmdur, svo ætla megi að geymsluþol hans í ís sé svo mikið, að hann komi í góðu ástandi á ákvörðunarstað. Fiskurinn má ekki hafa legið í fiskibáti lengur en 1 sólarhring frá því að hann var veiddur, þangað til hann er afgreiddur til ísunar í útflutningsskip.

Hafi fiskurinn verið ísaður í veiðiskipi jafnóðum og hann veiddist, má, á tímabilinu frá 1. maí til 30. september, bolfiskur liggja allt að tvo sólarhringa, en flatfiskur allt að þrjá sólarhringa í fiskibáti þar til hann er afgreiddur í útflutningsskip. Á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl má, þegar um ísvarinn fisk í fiskibáti er að ræða, líða allt að helmingi lengri tími frá því fiskurinn er veiddur og þar til hann er afhentur í útflutningsskip.

4. gr.

Þegar fiskur er ísaður í bátum skal leggja bolfisk þannig, að kviðurinn snúi niður, en flatfisk svo að hvíta hliðin snúi upp.

5. gr.

Ekki má flytja út þorsk smærri en 40 cm, ýsu smærri en 30 cm og flatfisk smærri en 27 cm. Þessi mál á nýjum fiski eru miðuð við lengdina frá trjónubroddi að sporðsenda.

6. gr.

Fiskurinn skal vera blóðgaður þannig, að skorið sé yfir hálsaðarnar báðum megin á fiskinum lifandi. Hann skal vera vel aðgerður og þvegin um leið og hann er slægður. Sérstaklega skal þess vandlega gætt, að ekki séu eftir í kviðarholi fisksins leyfar af lifur, innnyflum eða blóði.

7. gr.

Bolfisk skal leggja í stíur þannig, að kviðurinn snúi niður, svo að vatn standi ekki í kviðarholi fisksins, en flatfisk á að reisa lítið eitt á rönd og hvíta hliðin að snúa upp.

8. gr.

Til ísunar má aðeins nota hreinan, smámulinn ís eða hreinan, harðan snjó. Við ákvörðun á því ísmagni kemur til greina: Hve langan tíma má áætla að geyma þurfi fiskinn í ís, árstíminn, veðráttan og ástand íssins. Til leiðbeiningar skal bent á, að ekki er ráðlegt að nota minna en 300 kg af ís í eina smálest af fiski.

9. gr.

Fiskimatsstjóri hefur yfirumsjón með mati á ísvörðum fiski og eftirliti því, er ræðir um í þessari reglugerð. Hann sker úr vafaatriðum, er kunna að koma fyrir. Yfirfiskimatsmönnum og fiskimatsmönnum er skylt að hlíta fyrir mælum hans.

10. gr.

66

26. júní

Yfirfiskimatsmenn skulu, hver í sínu umdæmi, hafa eftirlit með því að ákvæði reglugerðar þessarar séu haldin. Þeir segja fiskimatsmönnum fyrir verkum og hafa eftirlit með störfum þeirra.

Útflytjanda er skylt að tilkynna fískhleðslu svo tímanlega, að yfirfiskimatmaður eða umboðsmaður hans geti skoðað farmrúm útflutningsskips áður en fiskur er látinn í það og að þeir geti verið viðbúnir að meta fiskinn og annast nauðsynlegt eftirlit. Útflytjandi ber kostnað við matið og af eftirliti við það.

Yfirfiskimatmaður gefur vottorð um fisk þann, sem fluttur er út samkvæmt þessari reglugerð. Í vottorðinu skal tekið fram um ástand farmrúms; svo og um ísun fíksins og tíma þann, er fór til þess að taka farminn.

Yfirfiskimatmaður eða umboðsmaður hans getur stöðvað fíksendingar, ef ákvæðum reglugerðar þessarar er ekki fullnægt.

11. gr.

Fiskimatsmenn annast mat á ísvörðum físki og eftirlit með fískibátum og útflutningsskipum, undir umsjón yfirfiskimatsmanns, og ber þeim að hlýða fyrirskipunum hans.

Fiskimatsmenn líta eftir því, að fólk, sem vinnur við fiskinn, starfi að því samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar. Kaup fískimatsmanna við fískimat og eftirlit, samkvæmt þessari reglugerð, er hið sama og fyrir vinnu við saltfísksmat á hverjum tíma.

Matsmenn, sem meta nýjan ísaðan fisk til útflutnings og matsmenn, sem meta nýjan fisk til hraðfrýstingar, skulu hafa nána samvinnu innbyrðis.

12. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar ná til allra skipa, er flytja út fisk. Umráðamönnum þeirra skipa, er flytja út eigin afla, er skylt að hlíta ákvæðum reglugerðarinnar, en með því að fískimatsmenn geta ekki haft eftirlit með afla þeirra eða meðferð hans í skipinu, er yfirfiskimatsmönnum aðeins skylt að gefa vottorð um að lestirnar hafi verið vel hreinar og allur útbúnaður þeirra í góðu lagi. Fyrir slíkt eftirlit og vottorð ber fíскеigendum að greiða yfirmatsmönnum 10 krónur auk verðlagsuppbótar í hvert sinn.

13. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum allt að 10000 krónum.

14. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 92 3. maí 1935, um meðferð, verkun og útflutning á sjávarafurðum.

Reglugerðin öðlast gildi 1. júlí 1944 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. júní 1944.

Vilhjálmur Þór.

Gunnl. E. Briem.